

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Af den gamle Vinhandlers Optegnelser

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 240. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179866992368/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

— Naa, Gudskelov, Lola, De ikke er syg og sengelig-gende! Jeg var saa ængstelig.

— Helt rask har jeg ejheller været. Nu har jeg vasket og tørret i 3 Dage; i Dag stryger jeg. De bliver ikke vred, min Ven, men kan De ikke komme igen om et Par Timer.

— Jeg kan blive helt borte, om De synes, nu jeg har set Dem.

— Nej, det var ikke Meningen, sagde hun hastigt. — Hvis De siden vil komme igen og drikke en Kop Kaffe med?

— Inderlig gerne!

Jeg trykkede et Kys paa hendes Haand, blød og varm af Strygningen.

Saa forsvandt jeg skyndsomst.

— — —
Kl. 8½ var jeg der igen medbringende 25 Cigaretter og 1/8 Punch; en hel Udskrivning for mig og meget mere, end jeg har Raad til. Men jeg er saa lykkelig ved hende, saa jeg synes, jeg maa „rive“ mig engang imellem, som en Smule Gengæld for de lykkelige Timer, hun skænker mig enlige gamle Pebersvend.

— Ja, her er jeg igen! Kommer jeg til Ulejlighed?

— Nej, aldeles ikke!

— Tak!

Hun satte sig ved Maskinen og sømmede en Masse ¼ Tomme brede Baand, der skulde bruges til Besætning paa et nyt Kostume.

Over sin sorte Nederdel havde hun et ubleget havanna-farvet Babyforklæde garneret med røde Baand, kortærmet, hvor Under- og det meste af Overarmen var blottet. Hun var dejlig! Lidt bleg og træt, overanstrengt.

Jeg bøjede pludselig mit Knæ, jeg kunde ikke andet, naar jeg tænkte paa alt, hvad hun havde gennemgaaet, og kyssede hende paa Overarmen.

— Men Faber dog! Knæler De for mig! sagde hun. — Hvem er jeg! Jeg er det ikke værd!

Jeg kyssede hende engang til paa Overarmen. Saa satte jeg mig hen paa Puffen i Tavshed.

— Nu har Olga ogsaa forladt mig, sagde hun saa — efter

at jeg har skaffet hende Arbejde og gjort saa meget for hende under Barselsaffæren. Naar jeg kravler op paa 5te Sal, hvor hun bor, lukker hun ikke op for mig, skønt hun er hjemme. Men nu gaar jeg ikke mere derhen.

Jeg maatte give hende Ret. Man misbruger hende.

— —

Det er da et rent nederdrægtigt Vejr, vi har haft med Storm, Sne, Regnbyger og Solskin imellem hinanden.

Om det er af dette, eller af andre Aarsager, véd jeg ikke, men jeg har slet ikke befundet mig vel, haft lidt Febergysninger og været saa underlig tung i Hovedet, hvorfor jeg i en Ugestid har holdt mig inde og ikke været uden for en Dør uden for at købe Brød og Tobak.

Kan være, at Fejlen netop er, at jeg har holdt mig for meget hjemme; men Influenzaen græsser saa enormt og saa haardt her i Byen for Tiden, saa jeg fandt det rigtigt at være lidt forsigtig: Jeg er jo en gammel Dreng allerede, skønt jeg ikke vil være ved det og holder af at spille ung. Og da jeg med Aarene har erhvervet mig min Bys gode Humør, befinder jeg mig som Regel godt og er glad ved Livet, trods det Afsavn mit svage Syn paalægger mig med Hensyn til Læsning og anden aandelig Føde.

Det sidste Halvaar har ganske vist ogsaa været særlig gunstigt, idet jeg har haft min kære L at ty til. Hvor mangen en hyggelig Aften har jeg ikke hende at takke for. Men Gud véd, hvad hun tænker, nu jeg ikke i en hel Uge har været at besøge hende! Jeg kan næppe selv begribe det, som jeg altid længes efter hende. Og det lønlige Haab, jeg nærede, at hun skulde komme for at høre til mit Befindende, gik desværre ikke i Opfyldelse.

Underligt, at hun endnu aldrig har været i min Stue trods afgivet Løfte derom!

Maaske er hun alt fløjet bort igen? Dog dette kan jeg næppe tro; hun lovede jo at underrette mig derom. Og Dragterne er ej heller færdige endnu; desuden skal hun fotografere (mon jeg faar et Billede) forinden Engagement sluttes, hvor hun ikke alt er kendt.

Jeg maa se at komme derhen paa Mandag. Endnu i Dag